

Oratio Episcopi respondentis ijs, qui sibi nomine populi gratulati essent, & omniū nomine obedientiā quam uocant, detulissent.

VNC ego profecto diem festiuum in primis, niueacq; (quod dici solet) insigniendum gemma duco, filij charissimi, quo mihi in uita nullus illuxit adhuc, uel ornatior, uel iucundior. Incredibilem enim animo capio uoluptatem, non tam ex honore, quem mihi summo consensu, studijsq; flagrantissimis detulistis (neque enim me fugit hic honos, quanto cum onere coniunctus sit) neq; rursus ex laudibus oratione uestra mihi tributis, quas mihi nec arrogo, nec agnosco, sed tamen uestra omnium tam pia alacritas impendio me delectat, uestra tam religiosa aggratulatio totum me gaudio perfundit, propterea quod nihil addubite, quin sanctissimam istam lætitiā, non simulatio, non theatra uanitas, non mortalis affectus, sed numen aliquod peccatoribus uestris illapsum excitarit. Proinde lætum ac felix omen accipio, negocium hoc uestrū superis probari, iisdemq; bene fortunantibus, mihi pariter ac uobis feliciter cessurum. Onus grauissimū imponitis, & hoc imponitis grauius, quo studijs ardentioribus uos ipsos

ipſos meæ traditis fidei. Sed eadem ueſtra pietas, quæ ſarcinam addit, bonam ponderis partem adimet. Meam ſolicitudinem, quam & meum exigît officiũ, & ueſtra promeretur fiducia, obediendi promptitudo leniet. Mihi minus graue fuerit, pro chariſſimis meis filijs ad uigilare, & facile conſulitur ultro parentibus, ac penè præuolantibus. Quare laudes iſtas non tam meas quàm ueſtras, quibus me diſertiffime ſtudioſiſſime quæ exornatiſtis, deinde quæ uiciſſim à me ueſtræ pietati debentur, eas omneis communiter in Chriſti principis noſtri gloriam referamus, cuius ni fallor, auſpicijs res tota hæc geritur, ut iuxta uocem eximij Pauli, in omnibus & per omnia prædicet deus, à quo ceu fonte profluit, quicquid uſquam in uita mortalium boni eſt, cui uni debetur omnis honos & gloria. Is tum mihi tum uobis omnibus eſt uotis quàm maxime puris & ardentiſſimis implorandus, ut me talem reddat paſtorem, qualem ueſtra meretur pietas, qualè quæ modo ueſtra depinxit oratio. Formam agnoſco, meritum nõ agnoſco, niſi quod ſedulo me adniſurum recipio, ut paſtorè ſentiatis, non prædonem: patrem, non tyrannum: opitulatorem, non oppreſſorem: medicum, non expilatorem, breuiter ut intelligatis me hoc quicquid eſt muneri, uobis geſſiſſe non mihi. Pios ac bonos uos mihi concedidiſtis, dabitur opera, ut uos uobis ipſis reddam meliores. Qui epiſcopatũ reditibus cenſu quæ metitur, quiduis.

quiduis potius est quàm episcopus. Ego mihi nō alia
 ratione uidebor splendidus & opulētus episcopus, q̄
 si conspexero filios meos pietatis ac uerorum bonorū
 quotidianis accessionibus Christo reddi gratiores.
 Has opes, hanc gloriam, hanc felicitatem, uos ex par-
 te mihi præstare ualeatis, adiuuante Christo. Non est
 optandum fieri præsulem, boni gregis præsulem esse
 optabile est. Quo sanè nomine iam nunc, quā par est,
 animi lætitia, summo pastori grator, mihiq̄ gratulor,
 qui me mystico hoc coniugio, sponsæ incontaminatæ
 sponsum dederit, atq̄ optimi lætissimiq̄ gregis custo-
 dem esse uoluerit, gregis, inquam, neq̄ uitis morbidi,
 nec tabidi, nec hulcerosi, neq̄ dissidijs intestinis male
 dissipati, neq̄ socordiæ macie scædi, neq̄ pullo uellere,
 sed fidei synceritate, uitæq̄ integritate sani, constantia
 ualidi, mutua charitate collecti, pijs studijs uegeti, mo-
 rum innocētia niuei. Dotes istas iam pridem magnas
 in uobis, ut confidam indies auctum iri, facit ista ue-
 stra singularis alacritas, qua uestrum obsequium, ue-
 stram obediētiam sic defertis, ut facile appareat id ex
 animo fieri magis, quàm ex solenni receptoq̄ more.
 Qua ex re, mihi credite, non secus sum affectus, atque
 olim erat Dauid ille regum sanctissimus, gaudio ge-
 stiens inenarrabili, cū aspiceret populum suum ulcro
 & alacriter ad templi structuram donaria congeren-
 tem. Quod enim bono pastori (qui in suos parentis
 affectus,

affectus, aut si quid est parente amantius, sumere de/
 bet) spectaculum exhiberi queat gratius aut iucūdius,
 quodūe (ut Pauli uerbis dicam) animo sentiri possit
 gaudium abundantius, quàm ut filios suos uideat in
 Christi charitate gestientes & alacres: Itaq; cuius affe/
 ctum mihi sentire uideor, eiusdem uerbis precor, sem/
 perq; precabor, ut istam in uobis uoluntatem conser/
 uet, neq; conseruet modo, uerum etiam augeat atq; di/
 latet. Porrò meo nomine uos Solomonis exēplo, me/
 cum deum Opt. Max. orabitis, ut qui per uos onus
 hoc imposuit, idem impertiat cœlestem illā, semperq;
 ipsius throno assidentem sapientiam, ut mihi iugiter
 adsit mecumq; laboret, quo liceat gregem mihi tradi/
 tū cœlesti pastori bona fide annumerare, auctiorēq;
 ac uegetiorem reddere, ut hæc custodia, quam uos ho/
 die summa cum alacritate detulistis, ego maxima cu/
 ra suscepi, mihi pariter & uobis feliciter cedat, sed ita
 ut & meus conatus, & uestrum obsequium, in Christi
 gloriā exuberet, cui nos seruiamus, dum uo/
 bis præimus, uos parētis, dum no/
 bis auscultatis.

DIXI.

E CLARIS